

Giới thiệu Trả Giá (Bargain)

Một câu chuyện nói về lòng tham và sự ích kỷ của con người.

Truyện mang những yếu tố ly kỳ, sinh động hấp dẫn người đọc. Bạn sẽ không phải hối hận vì đã đọc nó. Chúc các bạn có những phút giây thư giãn sau những giờ làm việc căng thẳng.

Bạn đang đọc truyện *Trả Giá (Bargain)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Đôi bạn nghịch ngợm(mở đầu)

Tiếng trống trường vang lên, làm náo động cả không gian yên tĩnh xung quanh ngôi trường cấp 3 cao lớn và rộng rãi với nhiều những phòng học khang trang, những vật dụng hiện đại về cả khoa học lẫn kĩ thuật – Ngôi trường danh giá nổi tiếng và được đánh giá cao trên thế giới Queen's University Belfast thuộc London thành phố Anh Quốc là 1 trong những ngôi trường quý tộc sở hữu kiến trúc tráng lệ không kém những tòa lâu đài, chất lượng giáo dục luôn được xếp top tại Anh và trên toàn thế giới. Giữa sân trường, các học viên đua nhau chạy lũ lượt, những bước chân rào rào hoạt trên nền gạch lát đá hoa cương rực rỡ đầy màu sắc. Giống như những học sinh khác, Handêli đang nhanh nhẩu tiến về phía cổng trường để nhanh chóng về nhà sau 1 ngày dài với công cuộc học tập đầy dẫy mệt mỏi, bây giờ trong xúc cảm cô chỉ muốn điều duy nhất đó là được nằm trên chiếc ghế sofa yêu dấu, làm những việc mình thích để phục vụ nhu cầu thư giãn mà cô hay làm thường xuyên chúng khá quen thuộc với cô. Đơn giản chỉ là Xem bộ phim cô mê mẩn “Người nhện”... , nghe những bản nhạc buồn đầy lãng mạn và đôi khi cũng có thể là những bản nhạc sôi động, nó như có sức cuốn hút mạnh mẽ đến cô vậy. Làm cô khó mà thoát khỏi những thói quen đó. Vừa bước đi, cô vừa nghĩ, điều đó làm cô vui vẻ đến lạ thường. Đang quần quanh trong mớ suy nghĩ của chính mình thì sau lưng cô vang lên tiếng gọi của ai đó:

-Handêli!

,giọng nói quá đỗi quen thuộc cô dễ dàng nhận ra à là giọng của Jencara-Cô bạn thân sang đây du học cùng cô 3 năm, giữa đôi bạn thân bọn họ có rất nhiều những kỉ niệm đã ăn sâu vào tiềm thức khiến dù đi đâu Handêli cũng không thể nào quên mình có 1 cô bạn tri kỉ suốt 3 năm cấp 3. JenCara để lại trong cô nhiều ấn tượng, Jen có đôi mắt cả phê nầu khiến người ta nhìn vào là đắm say vì nó, đôi môi như cánh hồng phớt đỏ vô cùng quyến rũ, thân hình mảnh khảnh với chiều cao đầy lí tưởng. Mái tóc hạt dẻ xoắn nhẹ dưới phần đuôi, từ bao quát đến chi tiết nhận xét về Jen cô chỉ có 2 từ để miêu tả đó là “Quyến rũ”. Cô lập tức đứng im tại trung tâm của sân trường (vị trí chính giữa) quay mặt nhìn người con gái trước mặt, bây giờ là thời khắc chiều tàn, ánh hoàng hôn buông xuống, gió thổi nhẹ nhàng làm mái tóc dài uốn xoắn màu hung đỏ của Handêli tung bay bồng bềnh lên cao nghiêng ngả như rừng liễu. Đôi môi anh đào chúm chím mang đầy sự khiêu gợi, khuôn mặt khả ái, làn mi cong, đôi mắt to tròn đen láy như 2 hòn bi, làn da trắng hồng, mịn màng, không tí vết. Cô khẽ mỉm cười nhìn JenCara đang bước đến từ phía xa, chỉ còn vài bước nữa thôi là gần hơn rồi. 1 lát sau cả 2 đã đứng cùng nhau trong sự tĩnh mịch của ngôi trường, để ý xung quanh chỉ còn thấp thoáng vài bóng nam sinh đang tụ tập. Cả 2 tìm một chiếc ghế đá dưới bóng cây râm mát, ngồi xuống và bắt đầu tâm sự riu rít, chất giọng trong trẻo như chim vàng oanh cất lên, mở lời là JenCara, trong lời nói chất chứa đầy sự yêu mến dịu dàng giành cho cô bạn thân yêu:

-Handêli này cậu có nhớ nhà không cũng 3 năm rồi nhĩ chứ chẳng ít???

Handêli trầm ngâm hồi lâu khẽ ừm rồi đáp:

-Có chứ đương nhiên rồi cậu cũng vậy mà và điều tớ mong muốn là được gặp lại họ trong thời gian sớm nhất, nhưng chúng ta phải hoàn thành khóa học trước khi trở về lo mà học đi con nhỏ này-Cô với giọng nghiêm nghị chỉ bảo cho nhỏ bạn ham chơi của mình.

JenCara thì tỏ ra khá khó chịu với những lời nói từ miệng Handêli dễ thương, “lại là học lúc nào cũng chỉ có cái từ đáng ghét này, không có từ khác để nói với cô sao, đề đầu óc ở trạng thái thoải mái 1 chút có phải hơn không, phải sống thoáng 1 chút thì mới dễ sống chứ, thật là...” Nghĩ đến đây Jen bỏ lửng rồi không nghĩ về nó nữa. Thoát khỏi suy nghĩ độc thoại nội tâm của mình Jen quay qua nhìn chăm chú vào khuôn mặt Handêli, đôi mắt ánh lên tia thích thú, cười tinh nghịch rồi đưa tay lên bẹo má Handêli 1 cái thật kêu, tự dưng reo lên:

-Oa!!!Handêli của tớ ngày càng xinh đẹp tự nhiên đáng yêu quá cơ!!!-Nghe vậy, Handêli nhìn Jencara vs sự ngạc nhiên ko hề nhẹ, bên má bị véo hơi đỏ lên trông còn baby hơn, lông mày nhíu lại vì khá đau, cơ mặt nhăn nhó rồi trở lại vẻ ban đầu, bức xúc oán thán:

-Này JenCara ai cho phép cậu véo má tớ, đau chết đi được cậu thử đi con nhỏ chết tiệt!!-Nói đoạn xong Handêli nhỏ nhẩn chồm người về phía JenCara, cả 2 rượt đuổi nhau dưới sân trường đầy lá vàng, tiếng bước chân xột xoạt nghe thật sôi động, trên người cả 2 đều là áo sơ mi trắng trước ngực có cài móc áo hình chiếc nơ xinh xắn, dưới là quần đùi có viết tên. Váy xòe 2 dây kẻ caro được may từ chất liệu tinh tế. Rượt đuổi rất mệt công sức nhưng ngược lại nó đem đến tiếng cười của thời học trò đầy mơ mộng, nằm xuống nền đất chỉ chít đầy lá cây, cả 2 hướng mặt nhìn nhau cười khoái chí, mặt đều đã đỏ bừng, mồ hôi trên trán nhễ nhại, lấy tay lau đi nụ cười tươi rói dưới bầu trời trong xanh, lắng nghe tiếng chim hót líu lo trên cành cây mà lòng thấy xôn xao. Nhắm mắt lại Handêli và JenCara cùng tận hưởng sự tươi mát của thiên nhiên hiền hòa. Nhận thấy trời đã tối, cả 2 đứng dậy rồi cùng trở về nhà

Casting:

Gtnv:Handêli(Hoàng Bảo Trâm)18t

JenCara(Hà Tú Vi):18t

-Jemmi(Hồng Vĩ An):boy 18t –xuất hiện sau nhé!!!

2 người đều là du học sinh sang Anh Quốc để học tập

Thể loại:Truyện Kinh dị-tự sáng tác

Tác giả:Khánh Linh

(To be continue...Download:Còn tiếp...đang tải)

Mời mn đón xem những chap tiếp theo nhé!!!

Bạn đang đọc truyện *Trả Giá (Bargain)* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Tớ sợ ma

màu đen giăng kín cả bầu trời xung quanh bao phủ khắp các lối đi,những ánh nắng dịu nhẹ đã nhường chỗ cho các vì sao lấp lánh.Cát bước chân về nhà thật nhanh,Handêli vừa đi vừa hát vu vơ,chính lúc này sự hồn nhiên,ngây thơ và yêu đời trong cô thiếu nữ vừa mới bước đến cái độ tuổi mà người ta vẫn thường nói là tuổi trăng tròn-tuổi 18 hiện lên thật rõ rệt từ bao quát tới chi tiết.Bao ước mơ,hoài bão đều đang được ấp ủ giống như quá trình tạo ra mầm sống để phát triển nó tạo thành 1 cái cây rồi đợi đến ngày cái cây đó đủ cứng cáp,đủ lớn,có thể đứng vững giữa đất trời chịu được bão giông 1 cách ngoạn mục rồi tạo ra thành quả tương đồng như niềm tin về việc thực hiện ước mơ của cô bé Handêli.Đi hết lối mòn lát sỏi,Handêli dừng lại trước ngôi nhà sơn tường hồng phấn mộng mơ(màu hồng thể hiện sự mộng mơ,nói theo cách khác màu hồng còn là màu của sự giả tạo bởi cuộc sống với những ai chưa từng trải qua bao sóng gió cuộc đời sẽ chỉ nghĩ giản đơn rằng cuộc sống màu hồng nghĩa là trong suy nghĩ nông cạn ấy cuộc sống đẹp để lắm,êm ả như khi nghe 1 bản giao hưởng đưa người ta đến chốn bồng lai nhưng sau bức tường nguy trang ấy là cả 1 câu chuyện trái ngược).Cánh cổng sắt bao phủ những dây leo hoa hoàng lan (giống hoàng lan được cô mang từ Việt Nam sang Anh Quốc-loài hoa cô yêu thích. Vì hoàng lan là loài hoa có hương thơm nồng nàn nhưng vẫn dễ chịu, phảng phất như hương của hoa nhài và tinh dầu cam đắng. màu vàng xanh, rất thơm, nở quanh năm từ tháng 11 đến tháng 12. Mỗi hoa cho ra một chùm phi quả, mỗi phi quả chứa 10 - 12 hạt, giống như hạt măng cầu. Mỗi độ chớm thu đã tạo ra bao cảm xúc cho người thường ngoạn,có nguồn gốc từ tiếng Tagalog ilang-ilang, có nghĩa là “hoa của các loài hoa”.Còn có tên gọi khác là Ngọc Lan Tây,sử công chúa.Handêli đưa tay lên bấm chuông,sau hồi chuông inh ỏi,1 người giúp việc chậm rãi ra mở cổng,bà đã khá già.Sự lão hóa hiện rõ trên khuôn mặt,các nếp nhăn lan rộng khắp mặt mũi.Bàn tay gầy nua có phần đã xanh xao,các gân nổi rõ mồn một.Là 1 quân gia kiêm giúp việc do bố mẹ cô chỉ định đi theo cùng để giúp việc nhà cho cô,mặc dù cô không cần và nhất mực từ chối nhưng bà cương quyết theo cô,ở bà là đức tính chịu thương chịu khó ân cần chu đáo và quan trọng nhất là sự hiền hậu,bao dung.Cô lễ phép cúi đầu lễ phép chào hỏi:

-Con chào bà con mới về hi để con giúp bà việc nhà nhé nhìn bà vất vả con không nỡ-Cô dịu giọng hỏi han công việc ở nhà

Bà xoa đầu cô hiền từ như người bà với đứa cháu của mình,chính những lúc này cô cảm nhận được không khí ấm áp của tình thân tuy cô không được ở bên gia đình của mình,chính bà đã đến xoa dịu nó, cô đơn vui đi ít nhiều khi nghĩ rằng bản thân chỉ có 1 mình.Cô đang rơi vào thế giới riêng của mình,nhìn biểu hiện đứng như trời trồng ngơ ngác của cô,bà mỉm cười lay người cô rồi bảo:

-Cô chủ bị sao vậy,mà việc nhà tôi làm hết rồi cô mau vào nhà tắm rửa rồi ra ăn cơm,ai lại để cô vừa học vừa vương bận việc nhà như vậy thì không ổn.

Cô bỗng giật mình,thoát ra khỏi thế giới riêng tự mình tạo.Bước lên bậc thềm,hơi khom người xuống,2 tay cời nhanh đôi hài đỏ thêu hình bò cạp.Đi vào trong nhà cô nhảy phắt lên chiếc giường êm ái,thả mình xuống để tận hưởng cảm giác thư thái như thường nhật.Tiện tay lôi điện thoại trong túi áo,cắm phone rồi đắm chìm vào những bản nhạc không lời.Làn mi cong khép lại.Sự mệt mỏi đang dần tan biến.Đang tận hưởng sự yêu thích thì có tiếng đập cửa thật mạnh và tiếng gào thét.Không thể nhầm lẫn vào đâu được là con nhỏ bạn chuyên gây họa JenCara chứ ai,gìờ này nó phải ở nhà thư giãn chứ lại có chuyện ko hay xảy ra hay sao mà đến phá hỏng không gian tuyệt như thiên đường của mình nhỉ?mới vừa ai về nhà nấy thôi cơ mà không biết là phúc hay họa nữa.Ra mở cửa cô thầm nghĩ

Cánh cửa bật tung,Jencara lao nhanh vào ôm chầm lấy cô bật khóc nức nở,trong lời nói có chút hoảng sợ mỗi lời đều ngắt quãng không trôi chảy:

-Han...tớ...tớ...sợ...

Hành động của Jen làm Handêli không hiểu gì hết,Jen rốt cuộc bị gì?sao lại khóc và có vẻ sợ hãi,cô ôm lấy Jen hỏi:

-Nín đi,JenCara tình huống này là gì đây sao cậu lại ôm tớ chặt đến nỗi tớ sắp không thở nổi rồi này,ngoaan bỏ tớ ra rồi có gì ngồi xuống kể tớ nghe chẳng may tớ giúp được gì đó-Handêli thấy thời điểm này cô đang đóng vai trò của 1 bảo mẫu dễ dàng 1 đứa con nít vậy

Nghe lời an ủi từ cô,JenCara thấy ấm lòng đến lạ,đúng chỉ có Handêli mới là sự lựa chọn đúng đắn nhất khi quyết định đến đây,cô nói lòng bàn tay khỏi người Handêli,ngồi xuống bên cạnh và kể:

-Tớ sợ quá,tớ về nhà bước vào trong tối om và tớ nhìn thấy 1 con ma nữ mặt của nó đầm máu,nó mặc chiếc váy trắng cũng toàn là máu.Nó mở to đôi mắt nhìn tớ,tớ rất sợ không biết làm gì,không thể che giấu được nỗi sợ hãi của mình,Nó giờ nhanh,móng vuốt tiến về phía tớ,tớ chỉ còn biết bỏ chạy để thoát khỏi nó điều duy nhất tớ nghĩ là nên đến nhà cậu,trên suốt đường đi tớ cố sức chạy thật nhanh,còn nó bay nhanh như gió,bay qua rồi bay lại lúc ẩn lúc hiện,ân nấp đâu đó tớ cũng không rõ,thật khó đoán,cứ như vậy nó truy sát tớ huhu tớ đã làm gì sai hay kiếp trước có thù oán với nó,sao cứ đeo bám tớ hoài vậy,tớ biết làm sao,có lẽ tớ không thể về nhà nữa,Han cậu cho tớ ở lại với cậu nhé năn nỉ đó đi mà-Jencara nài nỉ,nũng nịu như 1 đứa trẻ làm Handêli không thể bỏ mặc nên đã đồng ý

Nhận dk cái gật nhẹ từ Handêli Jencara vui mừng nhảy cẫng lên sung sướng,nhìn Jen như vậy Handêli cũng thấy vui hơn vì từ giờ cô không chỉ có 1 mà có đến 2 người làm bn khi ở nhà,Cô ngồi cạnh Jen phân tích câu chuyện Jencara kể như 1 chuyên gia thực thụ làm Jencara khá bất ngờ và thán phục vì cô bn thân biết nhiều hiểu rộng

Handêli nhìn JenCara rồi phán:

-Có nhiều nguyên nhân để ma theo cậu,thứ nhất có thể cậu hợp bóng vía nó nên nhìn thấy nó là chuyện thường tình,thứ 2 cậu có duyên vs nó,thứ ba có khi nào cậu xem phim nhiều quá nên sinh ra ảo giác trí tưởng tượng quá phong phú,thứ tư do cậu càng sợ nên đây cũng là nguyên nhân nó bám cậu mà có khi nào cậu có thù oán với nó,cậu sao không đeo bùa trên người để tránh tà ma chứ ngốc quá

Nghe mấy lí do đầu thấy có lí nên Jen im lặng ko ns gì nhưng còn những lí giải cuối cùng cô cho rằng nó quá vô lí,khác gì bảo cô hoang tưởng rồi bịa chuyện,ngay lúc đó JenCara phàn bác:

-Không đúng tớ không tưởng tượng cx ko p ảo giác là thật đó cậu không tin thì thôi,còn bùa hộ mệnh tớ bị mất rất nhiều lần,chán nên ko thèm đeo nữa hừ-Jen hừ lạnh rồi quay mặt về 1 góc tường giận dỗi

Handêli bật cười vs tính trẻ con mãi ko đổi thay của con bn thân điển hình,thế là cô lại phải ngon ngọt an ủi rồi cả 2 cùng ăn cơm,sinh hoạt

1 ngày lại trôi qua

Bạn đang đọc truyện *Trả Giá (Bargain)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Sự đối lập

Jencara đến ở cùng Handêli tính ra cũng được 1 tuần

Vào 1 buổi sáng đẹp trời...

Trên chiếc giường, tấm ga hoa hồng đã nhăn nhúm ít nhiều, 1 con sâu lười vẫn còn ngủ, Jen không chịu nằm im mà cứ lăn qua lăn lại với dáng dấp vô cùng lười biếng mặc dù bình minh đã bắt đầu, muốn hoa đua nhau nở khoe sắc thắm. Nhưng JenCara vẫn chưa có ý định thức dậy. Trái ngược với cô bạn lười biếng, Handêli tự có thể ý thức được bằng cách mỗi ngày đều lập ra 1 bản thời gian biểu cho mình. Cô dậy từ sớm làm mấy công việc: quét tước nhà cửa, vệ sinh cá nhân, tập Bioga và nấu những thức ăn nước uống đủ chất dành cho bữa sáng. Từ lâu tất cả những việc cô định ra đã trở thành lệ mà nhất thiết phải làm được, không ai có thể xóa hoặc ngăn không cho cô thực hiện chúng. Là 1 tiểu thư được bố mẹ chiều chuộng nhưng cô không thích ý lại, lối sống tự lập đã ăn sâu vào trong máu, cô thích cuộc sống tự do, được bay nhảy mà không bị ai ép buộc mặc dù có người giúp việc. Trên 1 chiếc khăn trải bàn trắng tinh, bàn tay Handêli nhẹ nhàng bố trí các món sao cho thật tươm tất gồm: 1 ít bánh phở mai nướng, bít tết, cua rang me, Pizza thêm thực đơn các món ăn nhẹ: Dâu tây, sữa, kem hạnh nhân. Tất cả mọi thứ đã sẵn sàng cho buổi sáng đầy năng lượng. Cô đi lên lầu, đứng trước phòng Jencara, cửa không khóa, cô đẩy nhẹ đi vào trong, tiếng kẹt cửa vang lên nhưng Jen vẫn không hề hay biết chuyện gì, Handêli đến gần hơn, ním cười ngồi xuống bên cạnh Jencara nhìn cô nàng say sưa với chiến dịch ngủ. Ngồi 1 lúc mà Jencara vẫn chưa có dấu hiệu tỉnh dậy, Handêli lại là cô gái ko thik sự chờ đợi, cô mất kiên nhẫn, cúi xuống ghé sát tai JenCara hét lên vs âm thanh không hề nhỏ. Âm thanh như loa phát thanh truyền đến màng nhĩ làm Jencara giật mình tức tốc bật dậy. Đối diện với khuôn mặt hầm hầm sát khí của Handêli, mở hột hột không ngừng tuôn. Đang trong trạng thái còn mơ màng, thì Handêli quát lên:

-JENCARA MÀY DẬY NGAY, LÀM VIỆC SINH RỒI RA ĂN CƠM 5 PHÚT NHANH!!!

Jencara còn chưa hết mơ màng, mặt mũi ngơ ngác như nai tơ, cười ngượng nghịu rồi rời giường làm vệ sinh cá nhân, xuống dưới nhà thấy Handêli cùng quần gia đang ngồi chờ, cô ngại ngùng ngồi xuống, lấy bát đĩa và xin lỗi 2 người họ vì sự chậm trễ của mình. Bữa ăn kết thúc nhanh chóng, không khí sôi nổi, vui tươi, những cuộc trò chuyện diễn ra giữa 3 người. Sợ dĩ Jen và Han không phải đi học sớm như học sinh Việt Nam vì quy định giờ học ở bên đó là từ 9h đến 4h chiều. Ăn uống xong, cả 2 cô bạn thân ngồi xuống rủ nhau chơi những game vô cùng ác liệt đòi hỏi ở người chơi sự hứng thú và chiến thuật. Hết chơi game thì 2 cô nàng cùng nhau đi shopping thỏa thích, Handêli và JenCara lại tám chuyện đủ thứ trên đồi mà trong từ điển của cả 2 không bao giờ có 2 từ "Cạn ngôn":

-Chiều nay sau khi tan học tớ có 1 buổi tiệc cùng với bạn trai của tớ nên phải diện thật đẹp mới được, ở đó có rất nhiều quan khách cấp cao đến dự, hình tượng đương nhiên phải có, để hôm nào tớ giới thiệu anh ấy với cậu, chịu khó ở nhà cùng bác quần gia nhé tớ hứa sẽ về sớm.

Jencara nghe rằng mik sẽ phải ở nhà 1 mình, đầu óc cô lại liên tưởng đến hình ảnh con ma cứ bám lấy cô không buông, cứ nghĩ đến nó là cô lại sợ, thấy

ghê cả người. Nước mắt từ khóe mi lại tuôn rơi, phải cô đang khóc, nói cô trẻ con thì cũng đúng thôi, Jencara đã sâu đa cảm nên gặp chuyện khó khăn cô chỉ muốn khóc thật to để vui đi bao buồn chán. Thấy vậy, Handêli vỗ nhẹ lưng cô ý bảo sẽ không sao, Jencara cũng không khóc nữa mà nín hắt. 2 người mua đồ xong thì đến 1 số nơi rồi trở về nhà.

Bạn đang đọc truyện *Trá Giá (Bargain)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Tiệc(1)

Tại nhà Handêli

Jencara đang ngồi trên chiếc ghế sofa miệng không ngừng kêu la:

- Ôi cái chân của tôi rụng rồi muốn gãy luôn quá, chạy lòng vòng khắp cái shop mệt ời là mệt

Handêli đứng dựa người vào chiếc tủ lạnh, tay cầm chai nước đang uống dở, nhìn con bạn khó chịu ns:

- muốn gãy thì chặt luôn đi, kêu suốt ah lm như chỉ có mik bà biết mệt vậy

- Ayza kêu là quyền tui chứ thik kêu đấy mệt ko dk kêu ak gãy dk chặt rồi- Jencara cũng ko vừa lòng nên đốp chát lại Handêli

- Xí lm như chân bà là chân thánh ý không dám thì ns 1 câu đừng ngần ngại Handêli liên tục giành thế áp đảo Jencara trên chiến trường "võ mồm" về phần này Jencara không thể đấu lại được chỉ có thể chịu thua và cuộc võ miệng cứ thế diễn ra. Kết quả cuối cùng Handêli tất nhiên vinh danh người thắng cuộc và Jen phải chịu với chiêu thức "đánh nhanh thắng nhanh" "đánh vào điểm yếu" của Handêli.

- Kết quả đã rõ chúc mừng cậu Handêli, lm ơn dừng tại đây, đấu mồm vs cậu tốn calo quá tớ phải ăn bổ sung ms dk.

Nói đoạn Jencara đẩy Handêli sang 1 bên lm nằng nhà ta đưa ánh mắt kinh ngạc lên nhìn, Jen tay vịn cửa tủ lới ra món bánh sandwich đã mua sẵn tại shop và ngồi xuống ăn nhồm nhảm trông cái tướng rất chi là ko thực nữ. Handêli bên cạnh cũng cảm thấy bất mãn và không hài lòng với tính cách của Jencara chẳng chút dịu dàng, thù mị gì hết đúng là đậm nét hình ảnh người phụ nữ. Tình hình bây giờ là 1 người đang ăn uống nồng nhiệt, người còn lại ngồi nhìn và chỉ lắc đầu thôi.

9h cả 2 cô bạn đều cuống quýt chuẩn bị tới trường:

- Jencara chậm như sên vậy nhanh lên, chửi chuốt gì mà mất 1 tiếng chứ chẳng ít – Handêli lên tiếng thúc dục khẩn cấp cô bn Jen thích làm đẹp mà theo cổ quá trình trang điểm để được như ý thì phải tỉ mỉ, mất thời gian 1 tiếng có hề gì chủ yếu là công sức bỏ ra không phí hoài.

- Rồi xong, Handêli đến trường thôi- Jencara bước đi trước theo sau là Handêli, cả 2 người cùng nhau đi bộ trên con đường đầy lá vàng đã quá quen.

Vừa bước vào cổng trường, không gian xôn xao đã đẩy lên đó là những cô cậu học trò chân tay hoạt bát, tuổi trẻ hiếu động đang cố thể hiện mình với hy vọng bắt diệt. Đây cx là 1 trong số các đặc điểm tiêu biểu của học viên học viện hoàng gia.

Vào trong lớp, nghi thức đầu tiên là chào hỏi, trên môi ai cũng nở 1 nụ cười thân thiện, ánh mắt triu mến dành cho Handêli, còn đối với Jencara họ không mấy thiện cảm lắm ai thế nào họ đều rõ, cách thể hiện cảm tình cũng khác nhau:

- Chào Han, jen chào buổi sáng an lành – cả lớp hướng ánh mắt về 2 người con gái thân thuộc, lời chào hỏi mang sự lịch thiệp và chan chứa quan tâm

Handêli và Jencara không hẹn mà đồng thanh:

- Các cậu cũng an lành.

Vai đeo ba lô, đồng phục yêu điệu bước về chỗ ngồi của mik, Handêli và Jencara ngồi xuống 2 cái miệng lại tiếp tục "tám chuyện" nói cả ngày cũng ko hết

Hiện chỗ đang ngồi của cả 2 người là phòng thí nghiệm, bây giờ như thường lệ các học sinh tụ tập để học thực hành, làm các thí nghiệm, nghiên cứu để ứng dụng thực tiễn, tạo ra các phát minh thần kì.

Đang hăng say nói chuyện thì đứng phía sau là cô giáo và 2 cj nhà ta hân hạnh dk gọi lên với công việc thí nghiệm, vì mãi "tám" nên chẳng nghe ra gì, quyết liều Jen và Han anh hùng vung tay múa chân lên nhưng kì thực thì cả 2 đang mng cùng 1 tâm trạng đó là bối rối, hoang mang tột độ. Thấy vẻ ngơ ngác, nhìn suốt nên cô Sanmira – chủ nhiệm lớp kiêm giáo viên không hỏi đến nữa và ban lệnh tạm tha.

Trở về chỗ ngồi, Han và Jen vui mừng vỗ tay nhau. Tiết học trôi wa trong êm ả

4h chiều, vừa tan học Handêli đã nhanh chân mang bộ váy dạ hội mua ở shop, đó là chiếc váy đuôi tôm, cúp ngực màu xanh lam bao sắc tím kèm óng ánh

hàng hiệu mặc vào với 1 thân hình mảnh mai, vòng eo chuẩn xác càng tôn lên những đường cong tuyệt mỹ. Jencara sờ vào chất liệu của chiếc váy cảm giác man mát ở tay, miệng khen ngợi trầm trồ:

-Đẹp thật đấy, cậu mặc vào giống tiên nữ giáng trần lắm đấy, quả là có con mắt thẩm mỹ vẫn hơn

Quá khen-Handêli đáp

-Mà cho tớ hỏi bạn trai cậu là người như thế nào??? 2 người đã xảy ra quan hệ chưa???-Jencara ko giấu nổi sự hiếu kì về anh chàng bí ẩn chưa dk gặp, cô giống thám tử tư điều tra đời sống riêng tư của bạn thân hơn

Điều này khiến Handêli bức tức trong lòng, hỏi thật vô ý hết sức đây chính là xâm phạm đến chuyện riêng giữa cô và bn trai trong khi Jencara thì có liên quan gì, nói chung trong đấy mắt cô thể hiện sự bức bối, ngay trong cả lời ns:

-Cậu nghĩ tôi là loại con gái dễ dãi người ta muốn làm gì là được ah, xin trả lời chuyện đó giữa chúng tôi không hề diễn ra, anh ấy 23t là 1 bác sĩ tâm huyết vs công việc, tận tình vs bệnh nhân, anh ấy dù bận thế nào cũng luôn quan tâm, yêu thương đến tôi, chung thủy và tôn trọng lẫn nhau là 2 nguyên tắc cơ bản chúng tôi đặt ra. Bây giờ thì rõ chưa còn thắc mắc ko??

-Tớ chỉ trêu thôi xin lỗi vì tớ lo cho cậu, muốn bảo vệ cho cậu, đời mà lắm kẻ lợi dụng tình cảm rồi trêu đùa nó không thương tiếc chỉ là muốn chắc chắn thôi h thì ờn mà bữa tiệc diễn ra lúc mấy h cho tớ đi cùng vs, tớ có 1 mik sợ lắm—JENCARA trung bộ mặt đáng thương rung rung nước mắt nhìn Handêli.

Đành bất lực nên Handêli đã đồng ý để Jencara đi cùng vs điều kiện ăn uống từ tốn, không chạy nhảy không làm loạn. Nhân tiện cô cũng sẽ giới thiệu về người bn trai tâm đắc

Đổi tên truyện từ phản bội(betrayal) sang trả giá(bargain)

và có lẽ chỉ còn vài chap nữa truyện sẽ full căn bản là viết truyện đòi hỏi rất nhiều thời gian, công sức và độ chăm, ai cũng bận linh cx z ak, ý tưởng thì ko bao giờ thiếu nhưng chủ yếu là mấy lí do trên, lazy level max nữa ý

Các thánh thả tym cho mị ik

Bạn đang đọc truyện *Trả Giá (Bargain)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Bữa tiệc

Bữa tiệc chỉ còn ít phút nữa sẽ diễn ra, Jencara và Handêli đang lục lọi mấy bộ trang phục hàng hiệu mà 2 cô nàng đã tốn không ít thời gian để chọn ra những bộ cánh đẹp để nhất chói lóa nhất và đương nhiên đắt giá nhất bởi chúng được thiết kế bởi bàn tay của những chuyên viên khéo léo nhất mọi thời đại, mỗi loại cánh đều thể hiện đẳng cấp của các quý cô chuộng “mốt thời thượng”. 2 cô nàng hí hửng cầm lên rồi chạm vào chúng, cảm giác mềm mại và mát lạnh khắp da tay. Cười vui vẻ cả 2 đứng trước gương và uớ mớ thử. Jencara mỉm cười mãn nguyện cầm nhanh vào phòng thay đồ không quên í ới:

-Handêli tớ thay trước nhé đảm bảo cậu sẽ lác mắt cho coi!!!

Handêli ở bên ngoài chỉ để ý chiếc cánh dạ hội của mik nhưng cx ko xao nhãng dk lời ns của JenCara cô mỉm cười nhẹ và vẫn đứng im không chút dịch chuyển đầu óc thì đang đặt ở bữa tiệc. Đang trong lúc tâm hồn bay bổng trí tưởng tượng phong phú thì tiếng chuông cửa reo inh ỏi phá tan không gian mơ mộng. Handêli bước về phía cửa, vịn chốt 1 nhân viên giao cho cô 1 cái hộp khá to, kí rồi nhận lấy nó cô vội mở ngay ra khi nó ms được đặt xuống bàn. Bật mở là 1 chiếc váy được thiết kế lộng lẫy, phần lông đính tinh tể, sequins và ren kết hợp ăn ý tạo nên tổng thể hoàn hảo. Thật sự rất bất ngờ để xem nào ai có lòng tốt tặng nó cho mình vậy nhỉ?. Không để lâu cô rút tấm thiệp từ trong chiếc hộp ra đập vào đôi mắt tinh anh là tên người đàn ông cô yêu “cremmi”. Vậy là chỉ trong 1 buổi tối cô đã được nhận từ bất ngờ này sang bất ngờ khác. Đang mải mê ngắm nhìn bộ váy thì cũng là lúc JenCara thay xong trang phục của mik. Từ trên xuống dưới, bao quát tới tổng thể trên người Jen là bộ đầm Versace đây là sự pha trộn hoàn hảo của sự quyến rũ gam màu kem và chất liệu hiện đại của tông đỏ khiến ai xem cũng không thể rời mắt. Từ khi ra khỏi phòng thay đồ jen cảm thấy mình đang bị lơ. Vốn dĩ mặc đồ đẹp là để người ta ngắm nghía và tất nhiên ko thể thiếu Handêli dk. Bất mãn trước thái độ lơ đãng của Han. Jen đứng sau lưng cô, nhìn cô đang cung nựng trên tay bộ đầm chẳng thua kém gì cô. Nổi ghen tị lại dâng cao, JenCara bặm môi không vừa ý nhưng vẫn cố nở nụ cười giả tạo nhất có thể đến gần Handêli, Jencara hỏi:

-Bộ đầm này nhìn đã biết độ sang chảnh và giá tiền không nhỏ của nó ở đâu cậu có được vậy?

JenCara không hề biết suy nghĩ của Jencara là gì nữa cô cười thân thiện đáp:

-Ah mình cũng khá bất ngờ nhưng khi nhìn tấm thiệp mình đã hiểu tấm lòng của Cremmi rồi chỉ khi yêu 1 ai đó đắm say thì cậu ms hiểu được tầm quan trọng của ng ấy nên việc quan tâm là lẽ thường tình thôi _ Handêli triết lí nói

-Bạn trai cậu ak ôi! thật ngưỡng mộ quả là mỹ nam ấn tượng đấy-JenCara vừa có 1 chút cảm thán xen lẫn 1 chút bức tức trong lòng trước sự ưu đãi mà

Han được nhận, thật không cam lòng nhất thiết phải thay đổi, tất cả phải là của mình. Để mặc Jen, Handêli tự tin vào thay bộ đầm. Lát sau cô đã kéo JenCara lên xe. Chiếc xe lăn bánh tới bữa tiệc. Đó là 1 tháp cao ốc khá đồ sộ vs lối trang trí sa hoa, độc đáo. Bước vào trong thang máy đưa đến nơi diễn ra bữa tiệc Handêli và JenCara khá hồi hộp. Han thì nghĩ liệu cô có thể tiếp chuyện giao lưu vs các nhân vật tầm cỡ tốt ko nhỉ mong rằng sẽ ko xảy ra sự cố nào, còn riêng về JenCara - 1 cô gái nhìn bề ngoài thì có vẻ đơn giản nhưng thực chất điều đó là ko thể (dùng nhìn bề ngoài mà bắt hình dong). Jen đang suy nghĩ xem có cách nào để gây sự chú ý từ Cremni không, ấn tượng ban đầu bao giờ cx khó quên mà dk để mất tới thì sẽ dễ dàng hơn để milk có dk điều đang cần. Mỗi người phe chính và ta 1 lối nghĩ khác nhau, thang máy đang chuyển động thì tự nhiên dừng lại và đèn cx phụt tắt. Vốn sợ bóng tối và hay liên tưởng tới ma nên Jen cuống cuống ôm lấy người bên phải mà không cần biết đối tượng là ai. 1 luồng gió lạnh chạy dọc quanh sống lưng, Jen lại càng sợ hơn. Người cô run lên, cô nghĩ không lẽ ma ở cạnh mình sao cầu khẩn trời phật không p là mình lại gặp ma. Không dám nhìn cô nhắm tịt đôi mắt lại để kiểm chứng Jen bạo dạn ngẩng mặt nhìn. Cô há hốc mồm mắt tròn ngược mờ to là sự thật mình lại gặp ma. Khuôn mặt trắng bệch phóng đại nhìn thẳng mặt cô, chiếc lưỡi dài lè ra liếm quanh mặt cô. Đôi mắt long sòng sọc đỏ màu máu chừng lên xoáy sâu đôi mắt cô. Chính xác là con ma cô thấy ở nhà mình, nó từ từ đưa đôi tay sần sùi nhắm cái cổ cô, khiếp sợ bầy hồn tử vía JenCara vùng vẫy tay chân múa ngang, dọc, xiên, chéo loạn xạ cả lên miệng la toáng:

-ĐỪNG TRÁNH RA!!!TRÁNH RA

Handêli thấy vậy vỗ vai JenCara, Jen chưa hết kinh sợ nên tưởng đó là bàn tay của con ma ấy. Cô lùi nhanh về phía sau, cả người tựa vào tường thang máy lạnh buốt, mồ hôi thấm ướt cả người. Cúi đầu xuống thở hết sức nơi này giống 1 nơi ma quái z sao lại tởm tợm như này. Handêli lùi lại cạnh JenCara hỏi han với sự lo lắng tột độ:

-Jen có chuyện gì z?kể tớ nghe đi ko sao bình tĩnh nào

JenCara nhìn Handêli chằm chằm ánh mắt giận dữ liếc qua liếc lại khiến Handêli càng lo hơn, bàn tay Jen đặt lên 2 cánh tay Han đẩy cô ra, giờ đây JenCara như con mãnh thú lao vào bóp chặt cái cổ mảnh khảnh của Handêli, đẩy hết lực và tốc độ hàm răng nghiền chặt, miệng quát chửi thảm tệ:

-TẠI MÀY MÀ TAO GẶP NHIỀU RẮC RỐI NHƯ Z ĐÂY CÁI J CX CUỐP CỦA TAO LÀ S ĐỒ SAO CHỖI XUỐNG ĐỊA NGỤC ĐI

Han cố đẩy tay của Jen nhưng sức cô lm s địch nổi, hai hàng nước mắt chảy dài cầu mong chúa hãy cứu con??cremni cứu em với em chưa muốn chết còn nhiều tâm nguyện em chưa thực hiện. Cầu chúa Amen. Cầu cứu vô ích trong vô vọng thôi thì an hưởng phúc né người đàn ông của đời em!!!Tạm biệt. Sự cố chưa được khắc phục khi được báo thì Cremni -bn trai cô đã tức tưởi chạy khắp nơi tìm bóng hình cô. Ánh đèn sáng trở lại, thang máy hoạt động như bình thường nhưng không kịp nữa anh đã đến chậm, tất cả vây quanh hiện trường vụ án, nhân lúc mọi người bận rộn về cái chết của Handêli thì JenCara đã trốn thoát ra ngoài. Anh ôm lấy cô mà khóc đau đớn, các vết bầm tím xung quanh vùng da cổ trắng mịn màng, chạm tay anh thấy cỗi lòng chua xót tiếng khóc gào vang khắp thang máy không ngớt. Nhận tin các cảnh sát, nhà kiểm chứng, tổ dân sự có mặt đầy đủ để tìm ra nguyên nhân cái chết bí ẩn (vì họ chưa biết)

Còn 1 chương nữa truyện sẽ full nha

Bạn đang đọc truyện *Trả Giá (Bargain)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Cái giá phải trả(đại kết cục)

JenCara luống cuống tay chân ngay lúc này cô đang hoảng loạn tinh thần, chạy thật nhanh đến bãi đỗ xe, vội ngồi vào bên trong ấn chìa khóa vào ổ rồi phóng như bay trên đường cao tốc. Trong đầu cô lúc này cảnh ban nãy còn hiện hữu 1 cách rõ ràng, thời khắc này cô đang đấu tranh tư tưởng lúc thì phủ định rằng: "Tại sao mình lại làm thế rõ ràng mình đã sai mình không nên giết Handêli, mình đang làm gì thế này" mặt khác cô lại bao che, khẳng định cố bao biện cho tội ác của chính mình: "Không không mình không làm sai là do cô ta khiến mình phải làm vậy, cô không nên sống từ khi cô xuất hiện sao cái gì cũng cướp của tôi, mọi thứ là...của...tôi". Cuộc độc thoại nội tâm chấm dứt, nước mắt đã nhòa đi. Tiếp tục lái xe với tốc độ giảm đi so với mức ban đầu, bánh xe bon bầm chậm trên con đường khá vắng. Bỗng nhiên nhiệt độ trong xe lạnh đến kì lạ khiến cả người cô cũng phải rét run, cô cảm thấy mình như đang ở trên băng cực vậy, đưa 2 tay ôm lấy cơ thể hi vọng có thể sưởi ấm, xua tan đi lạnh lẽo. Nhưng càng làm thế càng gây ra tác dụng phụ da khô ráp gần như tê cứng các giác quan, cái lạnh không thôi. Cô cảm giác có ánh mắt nào đó cứ nhìn chằm chằm, liếc qua liếc lại lóe sáng trong đêm như 2 chiếc đèn pin chiếu ánh sáng màu đỏ chúng đã theo dõi cô cả hành trình từ khách sạn đến con đường dẫn lối về nhà. Chắc có lẽ do tâm trí hoảng hốt nên đến giờ cô mới nhận ra. Như 1 cách để kiểm chứng cô quay đầu lại nhắm tịt mắt định nhìn cái ý nghĩ, "Chỉ là ảo giác thôi, đừng sợ mày phải bình tĩnh". Mờ mắt ra quả nhiên không có gì hết vội lấy lại vẻ bình tĩnh ban đầu cuối cùng cũng về đến nhà. Đôi chân nhịp nhàng bước xuống xe, bấm chuông nhưng mãi mà không ai ra mở cửa trong nhà thì lại tối om, đứng mãi chân hồi lâu cô mới nhớ bác quản gia đã nghỉ phép về quê có việc, sờ tay lên trán cô tự trách cái thói hay quên của mình. Lấy từ trong túi chiếc chìa khóa mở cửa ra và lái xe vào. Đậu nó giữa sân đi tiếp thẳng đối diện cô nhìn thấy 1 cái bóng đen ngồi ngay trước hiên nhà. Đưa tay che miệng ngăn tiếng khóc, chỉ có mình cô với bóng đêm bao trùm. Chính lúc này cô biết rằng ko ai có thể giúp mình nếu càng sợ hãi nỗi ám ảnh sẽ càng lớn hơn, lấy hết can đảm cô lên tiếng hỏi:

-Ai đấy???

Nhưng bóng đen ấy không hề trả lời cũng chẳng có chút phản ứng hay di chuyển nào nó cứ ngồi đó im thin thít rồi biến mất không chút dấu vết làm cô càng kinh hãi hơn nữa. Cởi giày cô chạy như gió lên căn phòng mà cô và handêli đã cùng ngủ chung, vội vàng nhảy tót lên giường vơ cái chăn đắp lên người cho đỡ sợ chỉ để lộ khuôn mặt, hít lấy hít để nguồn oxy bao quanh nhưng cô vẫn thấy không đủ. trong người hàng loạt cảm xúc khó diễn tả cứ đeo bám cô nhất là hô hấp, khó thở chính là cảm xúc đang tồn tại trong cơ thể tại sao lại khó chịu như này phải làm gì để diệt trừ căn bệnh quái ác. Suy nghĩ

hồi lâu mà chưa tìm ra phương pháp, bắt chợt cô nhìn khung cửa sổ chiếc rèm được làm bằng chất liệu voan mỏng thấu những bông hoa trà mỹ thật tinh tế đang phật phờ trước gió nhưng đằng sau nó lại không bình thường, căn phòng âm u không còn cảm giác yên tĩnh nữa mà thay vào đó là sự biến đổi nhanh chóng. Giông tố nổi lên mạnh mẽ gió càng ngày càng buốt đến thấu xương. Nhìn nó cô thấy có ai đó đang ẩn nấp nhớ ra đó chính là bóng đen vừa nãy và giờ thì nó đang đứng sau chiếc rèm, cơn gió lạnh thổi làm chiếc rèm bay cao đập chồm lộ ra khuôn mặt của chiếc bóng ấy, cô ngạc nhiên giật mình nhìn thẳng vào đôi mắt ấy nó đỏ ngầu đến kinh tởm. Trong đôi mắt ấy chứa đựng sự thù hận oán thán lên đỉnh điểm. Mặt nhợt nhạt trắng bệch. Mái tóc dài quét đất tung bay trong cơn gió, khuôn mặt toàn máu chỉ để lộ ra đôi mắt nhưng dù có hóa thành tro bụi cô cũng ko thể nhắm mắt vào đâu được, cả 2 im lặng thời gian như ngưng đọng, phá tan không khí ấy là giọng lạnh lùng đến xé ruột gan của handêli;

-jen cô bất ngờ lắm phải không vì sự tham lam và ích kỉ mà cô đã giết tôi tàn nhẫn và không chút thương tiếc, nhưng điều cô không bao giờ nghĩ đến và không ngờ chúng ta lại có thể hội ngộ nhỉ bạn yêu à tôi luôn nghĩ cô là 1 người bạn chân chính, nhiều khi tôi còn thầm cảm ơn thượng đế đã ban cho tôi 1 người bạn tốt như cô đây, trong lòng luôn thầm nhủ sẽ đối đãi thật tốt với cô để xứng đáng với tình cảm ấy, nhưng người tính không bằng trời tính sau lớp bọc hoàn hảo kia cô lại trở thành mụ phù thủy không có tính người. Những lúc mọi người khuyên tôi tránh xa cô vì họ biết sự thật đằng sau bức tường giả dối mà cô cố gây dựng nhưng vì sự ngu ngốc tuyệt đỉnh mà tôi đã tin vào cô không nghi ngờ. Điểm yếu đã tạo cơ hội để cô lợi dụng nó hãm hại tôi. Hôm nay mọi ân oán cũ như bị kịch này sẽ chính thức kết thúc tôi về đây là để đòi mạng.

Handêli bước gần chiếc giường jenCara đang ngồi rúm rít vào 1 góc tay co lấy chân 2 tay bấu thật chặt, khuôn mặt cả 2 đối diện ở cự li mặt kề sát, handêli chỉ muốn dọa để jenCara biết sợ mà tự thú. Nào ngờ jenCara hoảng loạn nên đã ngất xỉu. Cô ta được đưa tới bệnh viện nhờ lại tất cả khi tỉnh dậy cô đã phát điên và hình ảnh oan hồn handêli cứ giày vò mãi trong những giấc mộng suốt quãng đời còn lại. 1 cuộc sống không bằng chết mãi theo cô vào trong tâm khảm lẫn tâm hồn, còn handêli được giải thoát cô tan biến thành cát bụi yên nghỉ và lạng lẽ. Bạn trai cô cả đời cũng chỉ có hình bóng người con gái anh yêu nhất anh vẫn mãi tâm niệm chỉ mình cô thôi

Thông điệp: Gieo nhân nào thì gặt quả nấy

không nên ích kỉ tham lam hãy nhớ cái gì không phải của mình thì mãi mãi ko p của mik nên hãy sống với những gì mình có để vạn vật theo tự nhiên có như z tâm ms tịnh lòng ms an

Hết toàn văn hoàn 30/7/2017 2;12 AM

Bạn đang đọc truyện *Trả Giá (Bargain)* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.